

Bruxelles, den 13. maj 2025  
(OR. en)

8873/25

AUDIO 41  
CULT 51  
TELECOM 139  
PI 88  
SOC 277  
EMPL 175  
DIGIT 87  
RECH 206  
EDUC 148  
CONSOM 82  
DATAPROTECT 89

#### RESULTAT AF DRØFTELSENE

---

|      |                                |
|------|--------------------------------|
| fra: | Generalsekretariatet for Rådet |
| til: | delegationerne                 |

---

|        |                                                                                                                          |
|--------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Vedr.: | Rådets konklusioner om vurdering af den retlige ramme for audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatformstjenester |
|--------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|

---

I bilaget følger til delegationerne ovennævnte konklusioner, som Rådet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) godkendte på samlingen den 13. maj 2025.

**Rådets konklusioner om vurdering af den retlige ramme for audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatformstjenester**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som minder om referencedokumenterne i bilaget<sup>1</sup>,

ANERKENDER FØLGENDE:

1. Direktivet om audiovisuelle medietjenester<sup>2</sup> er den vigtigste retsakt, der regulerer EU's audiovisuelle mediemarked. Siden ændringen af direktivet i 2018 har det også dækket videodelingsplatformstjenester og etableret Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA), et højt kvalificeret organ bestående af repræsentanter for nationale tilsynsmyndigheder.
2. Den europæiske forordning om mediefrihed<sup>3</sup> understreger medietjenesternes unikke rolle yderligere. Den opretter Det Europæiske Råd for Medietjenester ("rådet"), som erstatter og efterfølger ERGA og har til opgave at fremme en konsekvent og effektiv anvendelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester og den europæiske forordning om mediefrihed. Den europæiske forordning om mediefrihed minder også om, at beskyttelse af mediefrihed og mediepluralisme er to af demokratiets hjørnesten.

---

<sup>1</sup> Bilaget indeholder en liste over dokumenter vedrørende de relevante spørgsmål.

<sup>2</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69).

<sup>3</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) (EUT L, 2024/1083, 17.4.2024).

3. Juridisk klarhed samt enkle og sammenhængende regler er vigtige for alle udbydere af audiovisuelle medietjenester og af videodelingsplatforme. Forholdet mellem direktivet om audiovisuelle medietjenester og andre relevante EU-retsakter, navnlig forordningen om digitale tjenester<sup>4</sup> og direktivet om elektronisk handel<sup>5</sup>, bør være klart. Mens der i forordningen om digitale tjenester og direktivet om elektronisk handel er fastsat horisontale regler for onlineformidlingstjenesteudbyderes aktiviteter, fastsætter direktivet om audiovisuelle medietjenester indholdsspecifikke sektorregler og bør vedblive at være den vigtigste retlige ramme for audiovisuel regulering med henblik på at sikre og fremme videreudviklingen af et forskelligartet, retfærdigt, sikkert, pålideligt og konkurrencepræget audiovisuelt EU-mediemarked samt uafhængigt, pålideligt og kulturelt mangfoldigt europæisk audiovisuelt indhold.
4. Det audiovisuelle mediemarked, forbrugsvanerne og EU's overordnede retlige ramme udvikler sig hele tiden. I henhold til artikel 33 i direktivet om audiovisuelle medietjenester skal Europa-Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evaluering af dette direktivs effekt og merværdi, der om nødvendigt ledsages af forslag til gennemgang af det.
5. Med disse konklusioner ønsker Rådet at henlede Kommissionens opmærksomhed på både
  - a) relevansen af direktivet om audiovisuelle medietjenester som helhed og dets evne til som et direktiv om det indre marked at skabe balance mellem på den ene side bevarelsen af nærhedsprincippet og respekten for medlemsstaternes kompetence til at udvikle kulturpolitikker i overensstemmelse med traktaterne og anden EU-ret og på den anden side opfyldelsen af andre EU-mål, herunder det indre markeds funktion, i kraft af bl.a. oprindelseslandsprincippet
  - b) visse områder, som alle anser for vigtige, og som blandt andre områder bør analyseres grundigt af Kommissionen inden for rammerne af evalueringsproceduren.

---

<sup>4</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

<sup>5</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

Visse emner, som medlemsstaterne har peget på, står også fortsat tilbage, så disse konklusioner bør ikke anses for at opstille en udtømmende liste over områder, som efter Rådets opfattelse kræver evaluering. Det er Rådets mål at indlede en faktabaseret drøftelse om visse aspekter af den audiovisuelle medieramme uden at begrænse denne drøftelse eller foregribe eventuelle fremtidige forhandlinger om direktivet om audiovisuelle medietjenester,

## **DIREKTIVETS ANVENDELSESOMRÅDE**

### **SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:**

6. Det er af afgørende betydning, at anvendelsesområdet for direktivet om audiovisuelle medietjenester stadig kan tilpasses, i takt med at det audiovisuelle marked udvikler sig. Anvendelsesområdet bør være tilstrækkeligt bredt og klart til at dække alle relevante typer audiovisuelt medieindhold og audiovisuelle medietjenester, der udbydes på det indre marked, uanset hvordan de distribueres. Der er konstateret en vis usikkerhed med hensyn til klassificeringen af nye former for audiovisuelle onlineaktiviteter<sup>6</sup>.
7. I betragtning 3 i direktivet om audiovisuelle medietjenester<sup>7</sup> præciseres det, at kanaler og andre audiovisuelle tjenester under en tjenesteudbyders redaktionelle ansvar i sig selv kan udgøre audiovisuelle medietjenester, selv om de udbydes på videodelingsplatforme. Nogle brugere af videodelingsplatformstjenester (ofte benævnt med begreber som "influencere" eller "professionelle indholdsskabere"<sup>8</sup>) er i dag veletablerede aktører på det audiovisuelle mediemarked, som har stor indvirkning på markedet og den offentlige mening. Deres tjenester bruges ofte af børn og unge. Der er imidlertid rapporteret om visse uoverensstemmelser på tværs af det indre marked med hensyn til klassificeringen af disse aktører som udbydere af audiovisuelle medietjenester<sup>9</sup>,

---

<sup>6</sup> Som nævnt i punkt 8.

<sup>7</sup> EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69.

<sup>8</sup> I praksis anvendes der også andre begreber, jf.: Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers, ERGA Subgroup 1, 2021, s. 3.

<sup>9</sup> [Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications](#), EAO 2022, Table 14. Obligations regarding (v)blogs and (v)blogging, s. 34-37; [Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers](#), ERGA Subgroup 1, 2023, s. 15; Reporting on the application of Directive 2010/13/EU "Audiovisual Media Services Directive" as amended by Directive (EU) 2018/1808, for the period 2019-2022 (SWD(2024) 4 final), s. 4.

## OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL:

8. at analysere, om definitionerne i direktivet om audiovisuelle medietjenester dækker alle relevante tjenester, der udbyder audiovisuelt medieindhold, og på grundlag af analysen at vurdere det potentielle behov for præciseringer under hensyntagen til målene og de vigtigste værdier i direktivet om audiovisuelle medietjenester, herunder en høj grad af beskyttelse af seerne (navnlig mindreårige), lige vilkår samt behovet for proportionalitet. Dette omfatter en vurdering af behovet for yderligere præcisering af, at specifikke grupper af indholdsskabere på videodelingsplatforme (ofte benævnt med begreber som "influencere" eller "professionelle indholdsskabere") er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om audiovisuelle medietjenester,

## **BESKYTTELSE AF MINDREÅRIGE**

### SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

9. Direktivet om audiovisuelle medietjenester fastsætter regler, der skal sikre en høj grad af beskyttelse af mindreårige på lineære og ikkelineære audiovisuelle tjenester samt på videodelingsplatforme. Det giver også medlemsstaterne mulighed for at indføre mere detaljerede eller strengere bestemmelser, forudsat at de er forenelige med gældende EU-ret.
10. Forordningen om digitale tjenester fastsætter en harmoniseret og horisontal lovgivningsmæssig ramme, der finder anvendelse på onlineformidlingstjenester, herunder videodelingsplatformstjenester. Den kræver, at udbydere af onlineplatforme træffer passende og forholdsmæssige foranstaltninger for at beskytte mindreårige, og at udbydere af meget store onlineplatforme og af meget store onlinesøgemaskiner omhyggeligt identificerer, analyserer og vurderer systemiske risici, der udspringer af udformningen eller virkemåden af deres tjeneste. Direktivet om audiovisuelle medietjenester skaber merværdi ved at fastsætte specifikke regler, der gælder for udbydere i alle størrelser og bestemmer, hvilket audiovisuelt indhold – både redaktionelt indhold og audiovisuel kommerciel kommunikation – der kan være skadeligt for mindreårige.
11. Den internationale karakter af de mest udbredte on-demand audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatformstjenester skaber reguleringsmæssige udfordringer, som skal håndteres ved hjælp af de samarbejdsmekanismer, der er fastsat i EU-retten,

#### OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL:

12. at undersøge, om de gældende regler i betragtning af udviklingen i markedsforholdene og de ændrede forbrugsvaner stadig i tilstrækkelig grad i alle medlemsstater sikrer en høj grad af beskyttelse af mindreårige mod potentielt skadeligt eller upassende indhold, som kan skade deres fysiske, psykiske eller moralske udvikling, på tjenester, der udbyder audiovisuelt indhold – både redaktionelt indhold og audiovisuel kommerciel kommunikation – samt lige vilkår for alle relevante aktører på det audiovisuelle marked, idet der tages hensyn til tjenesternes karakter
13. at analysere samspillet mellem reglerne i direktivet om audiovisuelle medietjenester og reglerne i forordningen om digitale tjenester for at undersøge sammenhængen og klarheden i deres anvendelse på audiovisuelt indhold med hensyn til beskyttelse af mindreårige under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre en tilstrækkelig grad af beskyttelse på videodelingsplatforme,

#### OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

14. inden for det eksisterende anvendelsesområde for direktivet om audiovisuelle medietjenester at indgå i et tættere og mere effektivt grænseoverskridende samarbejde om beskyttelsen af mindreårige, navnlig ved at forbedre de nationale tilsynsmyndigheders og andre kompetente myndigheders muligheder for effektivt at håndtere konstaterede overtrædelser, når der er tale om audiovisuelle medietjenester, og manglende anvendelse af foranstaltninger, når der er tale om videodelingsplatformstjenester. Dette er især relevant for tjenester rettet mod et bredt publikum i andre EU-medlemsstater med henblik på at sikre hurtig og effektiv beskyttelse
15. at fremme dialog og samarbejde med ikkestatslige enheder og forskere med henblik på at indsamle viden og god praksis om effektiv beskyttelse af mindreårige og fremme proaktive medie- og filmkompetenceinitiativer henvendt til mindreårige,

## **FORPLIGTELSE FOR UDBYDERE AF VIDEODELINGSPLATFORME**

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

16. Audiovisuelt indhold er et meget vigtigt, tiltrækkende og levende element af et digitalt miljø. Audiovisuelt indhold har tiltrækningskraft har gjort udbydere af videodelingsplatforme til fremtrædende aktører på det audiovisuelle mediemarked uden de samme forpligtelser som for udbydere af audiovisuelle medietjenester. Væksten i udbydere af videodelingsplatforme skærper konkurrencen om seere og audiovisuel kommerciel kommunikation, hvilket skaber øgede udfordringer for udbydere af audiovisuelle medietjenester.
17. Videodelingsplatformstjenesters udvikling har givet enkeltpersoner nye muligheder med hensyn til ytringsfrihed og adgang til information. Denne hurtige udvikling har dog samtidig medført betydelige risici for videodelingsplatformsbrugerne og for samfundet som helhed.
18. Selv om udbydere af videodelingsplatforme som defineret i direktivet om audiovisuelle medietjenester ikke har noget redaktionelt ansvar for det indhold, der er tilgængeligt på deres tjenester<sup>10</sup>, har de afgørende indflydelse på indholdets kuratering, præsentation og synlighed, hvilket f.eks. kan have betydelig indvirkning på den offentlige meningsdannelse. I betragtning af deres indflydelse har de et vigtigt ansvar med hensyn til beskyttelse af offentligheden i dette miljø,

---

<sup>10</sup> Medmindre de også er klassificeret som udbydere af audiovisuelle medietjenester.

## OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL:

19. at evaluere de eksisterende løsninger i direktivet om audiovisuelle medietjenester, idet den samtidig tager hensyn til de relevante EU-regler såsom bestemmelserne i forordningen om digitale tjenester og deres anvendelse på onlineplatforme, som også er videodelingsplatformstjenester, og vurdere, om de nuværende bestemmelser i direktivet om audiovisuelle medietjenester vedrørende videodelingsplatformstjenester er tilstrækkelige til at beskytte offentligheden mod skader og andre samfundsmæssige risici, som udspringer af audiovisuelt indhold, der er tilgængeligt på videodelingsplatforme, og til at fremme lige vilkår, herunder inden for audiovisuel kommerciel kommunikation
20. at analysere behovet for ændringer, idet den samtidig tager hensyn til behovet for juridisk klarhed, reguleringsmæssig sammenhæng og merværdien af reglerne i direktivet om audiovisuelle medietjenester vedrørende videodelingsplatformstjenester samt det potentielle behov for forenkling af de regler, der gælder for onlineplatforme,

## **FORANSTALTNINGER OG POLITIKKER TIL STØTTE FOR AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER OG AUDIOVISUELT MEDIEINDHOLD**

### SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

21. Det stigende problem med spredning af desinformation og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding er stadig en af de største udfordringer, som de europæiske demokratier skal tackle. Selv om borgerne i de fleste europæiske lande betragter traditionelle medier og navnlig public service-medier som en pålidelig informationskilde, har den dynamiske teknologiske udvikling, den stigende rolle, som globale onlineplatforme, herunder sociale medier, spiller, og den hastigt stigende brug af kunstig intelligens ændret forbrugernes vaner og har kraftig indvirkning på mediemarkedet.

22. Globale onlineplatforme kan fungere som gateways til medieindhold med forretningsmodeller, der har en tendens til at afbryde adgangen til medietjenester, og brugen heraf kan føre til, at polariserende indhold og desinformation tager til.
23. Reklame er en meget vigtig finansieringskilde for medieforetagender og audiovisuelle medietjenester. Onlineplatformes og videodelingsplatformstjenesters stigende betydning hos publikum, navnlig blandt yngre generationer, har imidlertid ført til faldende reklameindtægter hos traditionelle medier og navnlig for audiovisuelle medietjenester. Lige vilkår kan være med til at sikre, at medietjenesteudbydere i tilstrækkelig grad udnytter deres indhold kommercielt i forbindelse med den digitale omstilling.
24. I betragtning af den hastigt skiftende model for indholdsforbrug og nødvendigheden af at bevare og fremme mediepluralisme og kulturel mangfoldighed minder direktivet om audiovisuelle medietjenester om, at medlemsstaterne har mulighed for at træffe nogle foranstaltninger til at fremme indhold af almen interesse (fremtrædende plads for audiovisuelle medietjenester af almen interesse i artikel 7a i direktivet om audiovisuelle medietjenester) på visse betingelser og i overensstemmelse med EU-retten.
25. Foranstaltninger til sikring af en fremtrædende plads kan være nyttige til at styrke adgangen til pluralistiske medier i det audiovisuelle onlinemiljø og fremme mere lige vilkår mellem udbydere af audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatforme samt udviklere og producenter af enheder og grænseflader, der kan fungere som gatekeepere for adgang til medieindhold og -tjenester gennem deres egne systemer af anbefalinger og grænseflader. Desuden kan synligheden af indhold, der er produceret i overensstemmelse med journalistiske standarder, være et effektivt redskab til bekæmpelse af desinformation og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding.
26. I lyset af andre EU-retsakter er de nuværende bestemmelser i direktivet om audiovisuelle medietjenester blevet uklare med hensyn til, i hvilket omfang medlemsstaterne kan vedtage bestemmelser vedrørende sikring af fremtrædende plads, hvad angår virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater,

#### OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

27. hvor det er relevant, at vurdere effektiviteten af nationale foranstaltninger til fremme af indhold af almen interesse, herunder ved at overveje relevansen af at udvikle effektive nationale ordninger til sikring af fremtrædende plads, uden at det berører og med fuld respekt for relevante medietjenesters mediefrihed, herunder deres uafhængighed, og i overensstemmelse med EU-retten
28. at støtte selv- og samreguleringsinitiativer taget af relevante organisationer og medieforetagender, hvis primære mål er at bekæmpe desinformation og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding, og øge offentlighedens tillid, samtidig med at journalistiske standarder og journalistisk etik beskyttes
29. strukturelt at støtte medietjenesteudbydere, der leverer indhold produceret i overensstemmelse med journalistiske standarder, og styrke mediepluralisme ved at indføre politikker for medietjenesteudbydere, der anvender professionelle journalistiske standarder, for at bidrage til at øge mængden af værdifuldt indhold på audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatforme uden at bringe deres uafhængighed i fare
30. at fortsætte deres bestræbelser på at fremme og støtte mediekompetence, der sætter borgerne i stand til at bruge medierne effektivt og sikkert,

#### OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL:

31. under hensyntagen til ERGA's hidtidige arbejde med overvågning af underskrivernes overholdelse af EU's adfærdskodeks om desinformation og i betragtning af de nye kompetenceområder for det råd, der er oprettet ved den europæiske forordning om mediefrihed, regelmæssigt at samarbejde med medlemsstaterne om resultaterne af den strukturerede dialog mellem udbydere af meget store onlineplatforme (navnlig dem, der falder ind under definitionen af videodelingsplatformstjenester), repræsentanter for medietjenesteudbydere og andre centrale interessenter, navnlig hvad angår overholdelse af selvregulerende initiativer, der har til formål at beskytte brugerne mod skadeligt indhold, herunder initiativer, der har til formål at bekæmpe desinformation

32. at kortlægge de nuværende begrænsninger og erfaringer med hensyn til at sikre en tilpas fremtrædende plads i en grænseoverskridende digital mediekontekst og vurdere samspillet mellem reglerne om sikring af fremtrædende plads og EU-retten og undersøge, hvordan ordninger for sikring af fremtrædende plads effektivt kan adressere relevante tjenester, herunder tjenester under andre medlemsstaters jurisdiktion<sup>11</sup>, og i overensstemmelse med EU-retten
33. at overvåge de nuværende reglers indvirkning på de europæiske mediers bæredygtighed inden for det digitale økosystem og på lige vilkår på det audiovisuelle mediemarked, navnlig på reklameområdet
34. under hensyntagen til nødvendigheden af, at medlemsstaterne styrker og støtter medietjenesteudbydere strukturelt, at fortsætte med at fremme løftestangeffekten af offentlig støtte gennem en revision af statsstøttereglernes anvendelse, herunder, hvor det er relevant, den generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte,

#### **ADGANG TIL BEGIVENHEDER AF VÆSENTLIG SAMFUNDSMÆSSIG INTERESSE**

##### **SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:**

35. Artikel 14 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, som regulerer begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, omfatter kun TV-spredningsforetagender. Sportsbegivenheder distribueres og forbruges imidlertid ikke længere udelukkende via lineære audiovisuelle medietjenester. De stilles i stigende grad til rådighed via andre tjenester med begrænset adgang og mod betaling. Faktisk kan en stor del af den nationale befolkning være udelukket fra fri adgang til disse begivenheder, som er af særlig social og kulturel betydning,

---

<sup>11</sup> Ifølge rapporten "The implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services" (ERGA Subgroup 4, 2024, s. 2) har det været vanskeligt på tværs af grænserne at håndhæve en fremtrædende plads for tjenester af almen interesse.

## OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL:

36. at analysere den vigtigste udvikling inden for distribution af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse og vurdere, om det subjektive anvendelsesområde for artikel 14 i direktivet om audiovisuelle medietjenester stadig er relevant med henblik på at sikre bred adgang til disse begivenheder,

## **GRÆNSEOVERSKRIDENDE SITUATIONER OG SAMARBEJDE**

### SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

37. Bilaterale samarbejdsprocedurer, især gennem ERGA's aftalememorandum, har vist sig at være vigtige og effektive redskaber til håndtering af grænseoverskridende problemer og har gjort det muligt at finde en god balance mellem friheden til at modtage tjenesterne på den ene side og beskyttelsen af andre kerneværdier på det europæiske audiovisuelle marked på den anden side. Multilateralt samarbejde via rådet (tidligere ERGA) og gennem kontaktudvalget er også et uvurderligt redskab til håndtering af grænseoverskridende udfordringer. Desuden tilfører artikel 14 i den europæiske forordning om mediefrihed nye løsninger med henblik på yderligere at styrke et sådant struktureret samarbejde mellem medietilsynsmyndigheder i det indre marked, samtidig med at rådet tildeles en fremtrædende rolle med hensyn til at fremme en konsekvent gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester i hele Unionen.
38. Nogle specifikke problemer med de gældende bestemmelser i direktivet om audiovisuelle medietjenester<sup>12</sup>, hovedsagelig i artikel 2, stk. 4, sammenholdt med artikel 3, er imidlertid blevet konstateret af ERGA og påpeget af medlemsstater, navnlig med hensyn til sager, der involverer audiovisuelle medietjenester med oprindelse i tredjelande.

---

<sup>12</sup> Rapporten "The implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services" (ERGA Subgroup 4, 2024, s. 5, 14-17); [The practical application and future of cross-border enforcement of media law](#) (ERGA Subgroup 1, 2023, s. 8).

39. Der er også konstateret visse problemer i forbindelse med grænseoverskridende håndhævelse i onlinemiljøet<sup>13</sup>. Artikel 15 i den europæiske forordning om mediefrihed indeholder en ny særlig mekanisme for medietilsynsmyndigheder, der har til formål at lette effektiv grænseoverskridende håndhævelse af forpligtelserne i direktivet om audiovisuelle medietjenester for udbydere af videodelingsplatforme. Det forventes, at den nye bestemmelse vil bidrage til at mindske disse problemer,

OPFORDRER EUROPA-KOMMISSIONEN TIL:

40. at overvåge anvendelsen og effektiviteten af de nye samarbejdsværktøjer, der er stillet til rådighed ved den europæiske forordning om mediefrihed
41. at vurdere de gældende grænseoverskridende bestemmelser i direktivet om audiovisuelle medietjenester for at sikre effektiv håndhævelse af reglerne i direktivet om audiovisuelle medietjenester i det indre marked, navnlig hvad angår tjenesteudbydere fra tredjelande, idet der tages hensyn til markedsudviklingen
42. at evaluere den praktiske anvendelse af de grænseoverskridende mekanismer, der er fastsat ved direktivet om elektronisk handel, med hensyn til videodelingsplatformstjenester, samtidig med at betydningen af oprindelseslandsprincippet som en central regel for det indre marked respekteres, og der tages hensyn til nødvendigheden af, at EU sikrer en høj grad af beskyttelse af mindreårige og respekterer og fremmer mediepluralisme og kulturel mangfoldighed,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

43. at engagere sig i yderligere aktivt samarbejde og udveksling af god praksis med henblik på at løse specifikke problemer i grænseoverskridende sager.

---

<sup>13</sup> Rapporten "The implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services" (ERGA Subgroup 4, 2024, s. 17-18); [The practical application and future of cross-border enforcement of media law](#) (ERGA Subgroup 1, 2023, s. 9).

**Henvisninger**

***Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union***

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) (EUT L, 2024/1083, 17.4.2024)

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024)

### ***Europa-Parlamentet***

- Europa-Parlamentets beslutning af 9. maj 2023 om gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester (EUT C, C/2023/1062, 15.12.2023)

### ***Rådet for Den Europæiske Union***

- Rådets konklusioner om støtte til influencere som skabere af onlineindhold (EUT C, C/2024/3807, 23.7.2024)
- Rådets konklusioner om beskyttelse af et frit og pluralistisk mediesystem (EUT C 422 af 7.12.2020, s. 8)

## ***Europa-Kommissionen***

- Reporting on the application of Directive 2010/13/EU "Audiovisual Media Services Directive" as amended by Directive (EU) 2018/1808, for the period 2019-2022 (SWD(2024) 4 final)
- Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Europas medier i det digitale årti: En handlingsplan til støtte for genopretning og transformering (COM(2020) 784 final)
- Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Et digitalt årti for børn og unge: den nye europæiske strategi for et bedre internet for børn (BIK+) (COM(2022) 212 final)
- Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for den praktiske anvendelse af kriteriet om væsentlig funktionalitet med hensyn til definitionen af en "videodelingsplatformstjeneste" i henhold til AVMS-direktivet (EUT C 223 af 7.7.2020, s. 3)
- Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer i henhold til artikel 33a, stk. 3, i direktivet om audiovisuelle medietjenester om omfanget af medlemsstaternes underretning af foranstaltninger til fremme og udvikling af mediekendskab (EUT C 66 af 23.2.2023, s. 3)

- Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Bekæmpelse af desinformation på internettet: en europæisk tilgang (COM(2018) 236 final)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1), *senest ajourført: 1. juli 2023*

### ***Europarådet***

- Guidance Note on countering the spread of online mis- and disinformation through fact-checking and platform design solutions in a human rights compliant manner, Europarådets styringskomité vedrørende medier og informationssamfundet (CDMSI), på dens 24. møde, 29. november – 1. december 2023

### ***Det Europæiske Audiovisuelle Observatorium***

- The protection of minors on VSPs: age verification and parental control, EAO 2024
- AVMSDigest – Safe screens: protecting minors online, EAO 2024
- Mapping of national rules applicable to video-sharing platforms: Illegal and harmful content online, EAO 2022
- Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications, EAO 2022
- New actors and risks in online advertising, EAO 2022
- IRIS Special 2023-1: Public interest content on audiovisual platforms: access and findability, EAO 2023
- Media literacy and the empowerment of users, EAO 2024

### ***Det Europæiske Observationscenter for Digitale Medier***

- Guidelines for Effective Media Literacy Initiatives, EDMO 2024

### ***Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA)***

- ERGA's views on the future priorities for media policy (ERGA, 2024)
- Report vloggers 1 – Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers (ERGA Subgroup 1, 2021)
- Report vloggers 2 – How to identify and localise vloggers and regulate their commercial communication? (ERGA Subgroup 1, 2022)
- Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers (ERGA Subgroup 1, 2023)
- The implementation(s) of article 28b AVMSD: National transposition approaches and measures by video-sharing platforms (ERGA Subgroup 1, 2022)
- Overview document on the exchange of best practices regarding Art. 7a and 7b AVMSD (ERGA Subgroup 1, 2021)
- The practical application and future of cross-border enforcement of media law (ERGA Subgroup 1, 2023)
- Rapporten "The implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services" (ERGA Subgroup 4, 2024)
- Report on ERGA MoU implementation in 2024 and its 4 years of functioning (ERGA Subgroup 1, 2025)

*Andre*

- Adfærdskodeksen om desinformation fra 2022:

<https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/code-practice-disinformation>

- Nationale rapporter om foranstaltninger til fremme af mediekendskab i henhold til direktivet om audiovisuelle medietjenester 2020-2022

---